

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 14/21
V Luxemburgu 3. februára 2021

Rozsudok v spojených veciach C-155/19 a C-156/19
Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC) a Consorzio Ge.Se.Av. S.c.arl/De
Vellis Servizi Globali Srl

Národná športová federácia, akou je talianska futbalová federácia, môže podliehať pravidlám verejného obstarávania, ak vykonáva činnosti verejného záujmu, ktoré nemajú priemyselný alebo komerčný charakter

Je však ešte potrebné, aby takáto federácia mala právnu subjektivitu a podliehala kontrole orgánu verejnej moci, akým je Taliansky národný olympijský výbor, v tom zmysle, že tento národný olympijský výbor musí mať možnosť ovplyvňovať rozhodnutia federácie v oblasti verejného obstarávania

Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC) (Talianska futbalová federácia) začala rokovanie vo veci zadania služieb nosenia batožiny pre potreby národných tímov a skladu FIGC na obdobie troch rokov. Na konci tohto konania jeden z uchádzačov vyzvaných na účasť, ktorému však zákazka nebola zadaná, podal na Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionálny správny súd Lazio, Taliansko) žalobu, ktorou napadol podmienky, za akých bolo vedené uvedené konanie. Podľa tohto uchádzača treba FIGC považovať za verejnoprávnú inštitúciu, ktorá mala dodržiavať pravidlá zverejňovania stanovené právnou úpravou v oblasti verejného obstarávania.

Keďže Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionálny správny súd Lazio) žalobe vyhovel a zrušil zadanie predmetnej zákazky, FIGC, ako aj subjekt, ktorému bola zákazka zadaná, podali odvolanie proti rozsudku vydanému týmto súdom na Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko). Na tomto súde najmä spochybnili predpoklad, podľa ktorého by FIGC mala byť kvalifikovaná ako „verejnoprávna inštitúcia“.

Práve v tomto kontexte Consiglio di Stato (Štátna rada) rozhodla položiť Súdnemu dvoru dve prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu smernice o verejnom obstarávaní¹. Tento súd chce objasniť, **či FIGC spĺňa určité podmienky uvedené v tejto smernici na to, aby mohla byť považovaná za „verejnoprávnú inštitúciu“, a byť tak povinná uplatniť normy týkajúce sa verejného obstarávania.** Konkrétnejšie vnútroštátny súd žiada Súdny dvor o výklad na jednej strane podmienky, podľa ktorej „verejnoprávna inštitúcia“ musí byť zriadená na osobitný účel plnenia potrieb všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný alebo komerčný charakter², a na druhej strane podmienky, podľa ktorej riadenie takéhoto subjektu musí podliehať kontrole orgánu verejnej moci³.

Posúdenie Súdného dvora

Po prvé Súdny dvor uvádza, že v Taliansku činnosť všeobecného záujmu, ktorú predstavuje **šport, vykonáva každá z národných športových federácií v rámci úloh verejnej povahy, ktoré sú týmto federáciám výslovne zverené vnútroštátnou právnou úpravou**, pričom viaceré z týchto úloh sa zdajú byť bez priemyselnej alebo komerčnej povahy. Súdny dvor z toho vyvodzuje, že keďže národná športová federácia, akou je FIGC, **skutočne plní takéto úlohy, možno ju považovať za vytvorenú na osobitný účel plnenia potrieb všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný alebo komerčný charakter.**

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

² Článok 2 ods. 1 bod 4 písm. a) smernice 2014/24.

³ Článok 2 ods. 1 bod 4 písm. c) smernice 2014/24.

Súdny dvor spresňuje, že tento záver nie je spochybnený skutočnosťou, že FIGC má na jednej strane právnu formu súkromnoprávneho združenia a na druhej strane popri činnostiach verejného záujmu taxatívne vymenovaných vo vnútroštátnej právnej úprave vykonáva aj iné činnosti, ktoré predstavujú veľkú časť jej činností a ktoré sa samofinancujú.

V druhom rade, pokiaľ ide o otázku, **či sa má riadenie národnej športovej federácie považovať za podriadené kontrole takého verejného orgánu, akým je v prejednávanej veci Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI) (Taliansky národný olympijský výbor)**, Súdny dvor zastáva názor, že verejná správa poverená predovšetkým vypracovaním pravidiel v oblasti športu, overovaním ich správneho uplatňovania a zasahovaním výlučne na úrovni organizácie súťaží a olympijskej prípravy bez toho, aby upravovala organizáciu a každodenné vykonávanie športovej činnosti rôznych športových disciplín, nemôže byť na prvý pohľad považovaná za hierarchický orgán, ktorý by mohol kontrolovať a riadiť národné športové federácie. Dodáva, že autonómia riadenia priznaná národným športovým federáciám v Taliansku **teda a priori svedčí proti takej aktívnej kontrole zo strany CONI, ktorá by mohla ovplyvniť riadenie národnej športovej federácie, akou je FIGC, najmä v oblasti verejného obstarávania.**

Súdny dvor však spresňuje, **že túto domnienku možno vyvrátiť**, ak sa preukáže, že v skutočnosti rôzne právomoci, ktoré má CONI voči FIGC, majú za následok vznik závislosti tejto federácie od CONI do takej miery, že CONI môže ovplyvniť rozhodnutia uvedenej federácie v oblasti verejného obstarávania.

Súdny dvor, ktorý zdôrazňuje, **že vnútroštátnemu súdu prináleží overiť existenciu závislosti sprevádzanej takouto možnosťou vplyvu**, uvádza spresnenia, ktoré vnútroštátny súd usmernia pri jeho rozhodovaní. V tejto súvislosti Súdny dvor najmä uvádza, že na účely posúdenia existencie aktívnej kontroly CONI nad riadením FIGC a možnosti vplyvu na rozhodnutia FIGC v oblasti verejného obstarávania musí byť analýza rôznych právomocí, ktoré má CONI vo vzťahu k FIGC, predmetom celkového posúdenia.

Okrem toho uvádza, že **za predpokladu, že by sa dospelo k záveru, že CONI kontroluje riadenie národných športových federácií**, okolnosť, že tieto federácie majú vplyv na činnosť CONI z dôvodu ich väčšinovej účasti v jeho hlavných rozhodovacích kolegiálnych orgánoch je relevantná len vtedy, ak možno preukázať, **že každá z týchto národných športových federácií, posudzovaná samostatne, môže mať významný vplyv na verejnú kontrolu vykonávanú voči nej zo strany CONI**, v dôsledku čoho **je táto kontrola neutralizovaná** a takáto federácia tak opäť získa kontrolu nad svojím riadením.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499